

**PODACI I INFORMACIJE
HYPO ALPE-ADRIA-BANK AD BEOGRAD
NA DAN 31.12.2011.**

SADRŽAJ

1.	POSLOVNO IME I SEDIŠTE BANKE.....	3
2.	STRATEGIJA I POLITIKE ZA UPRAVLJANJE RIZICIMA	4
2.1.	Opis strategije i politika za upravljanje rizicima.....	4
2.2.	Način organizovanja procesa upravljanja rizicima	5
2.3.	Obuhvatnost i vrste izveštavanja o rizicima	6
2.4.	Tehnike ublažavanja rizika, i načini koje Banka koristi za obezbeđivanje i praćenje efikasnosti u ublažavanju rizika	7
3.	INFORMACIJE KOJI SE ODOSE NA KAPITAL.....	8
3.1.	Opis osnovnih karakteristika svih elemenata koji se uključuju u obračun kapitala.....	8
3.2.	Iznos osnovnog kapitala, dopunskog kapitala I i dopunskog kapitala II, s pregledom pojedinačnih elementa kapitala i svih odbitnih stavki	11
3.3.	Iznos kapitala Banke	12
4.	INFORMACIJE KOJI SE ODOSE NA ADEKVATNOST KAPITALA I PROCES INTERNE PROCENE ADEKVATNOSTI KAPITALA	13
4.1.	Pokazatelj adekvatnost kapitala	13
4.2.	Iznos kapitalnog zahteva za kreditni rizik prema klasama izloženosti.....	13
4.3.	Iznos kapitalnog zahteva za tržišne rizike i vrsta primenjenog pristupa za računanje pojedinačnih kapitalnih zahteva za ove rizike, struktura i iznos ovog zahteva	14
4.4.	Iznos kapitalnog zahteva za operativni rizik i vrstu primenjenog pristupa za računanje ovog zahteva, s posebnim objavljivanjem strukture i iznosa za svaki od pristupa korišćenih za računanje tog zahteva.	14
4.5.	Opis procesa interne procene adekvatnosti kapitala.....	14
5.	INFORMACIJE KOJI SE ODOSE NA IZLOŽENOSTI RIZICIMA I PRISTUPE ZA MERENJE, ODNOSNO PROCENU RIZIKA	16
5.1.	Kreditni rizik.....	16
5.1.1.	Opis pristupa i metoda koji Banka koristi za obračun ispravke vrednosti bilansne aktive i rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama.....	16
5.1.2.	Ukupan iznos izloženosti banke nakon računovodstvenih otpisa, izuzimajući efekte tehnika ublažavanja kreditnog rizika, kao i prosečne izloženosti tokom perioda, po klasama izloženosti	18
5.1.3.	Geografska raspodela svih izloženosti prema materijalno značajnim oblastima, po klasama izloženosti	19
5.1.4.	Raspodela svih izloženosti prema vrsti druge ugovorne strane, po klasama izloženosti, s posebnim prikazom dospelih nenaplaćenih potraživanja.....	19
5.1.5.	Raspodela svih izloženosti prema preostalom dospeću, po klasama izloženosti	20
5.1.6.	Prikaz promena u ispravkama vrednosti bilansne aktive i rezervisanjima za gubitke po vanbilansnim stavkama	21
5.1.7.	Raspodela izloženosti prema kategorijama klasifikacije, i podaci o obračunatoj i potrebnoj rezervi.....	21
5.1.8.	Primena eksternih rejtinga u standardizovanom pristupu obračuna kreditnim rizikom ponderisane aktive	22
5.2.	Rizik druge ugovorne strane.....	22
5.3.	Tržišni rizici.....	23
5.4.	Operativni rizik	23
5.5.	Kamatni rizik	23
5.6.	Izloženosti po osnovu vlasničkih ulaganja u bankarskoj knjizi.....	24
6.	PODACI, ODNOSNO INFORMACIJE KOJI SE ODOSE NA BANKARSKU GRUPU	24

U skladu sa članom 51a „Zakona o bankama“ („Službeni glasnik RS“, br. 107/2005 sa izmenama i dopunama objavljenih u „Službeni glasnik RS“, br. 91/2010) i „Odlukom o objavljivanju podataka i informacija banke“ („Službeni glasnik RS“, br. 45/2011)

HYPO ALPE-ADRIA-BANK AD BEOGRAD

objavljuje

PODATKE I INFORMACIJE BANKE NA DAN 31.12.2011. GODINE

1. POSLOVNO IME I SEDIŠTE BANKE

Na osnovu odluke Skupštine akcionara Depozitno-kreditne banke AD Beograd br 901/1 – 6 od 08. jula 2002. godine, Hypo Alpe-Adria-Bank AG Klagenfurt je kupovinom akcija od akcionara Depozitno-kreditne banke postala većinski akcionar sa 75% akcija. Odlukom Skupštine akcionara o povećanju akcionarskog kapitala izdavanjem XVII emisije akcija br. 1394/1-5 od 08. oktobra 2002. godine, Hypo-Alpe-Adria-Bank AG Klagenfurt postaje akcionar sa 97% učešća u akcionarskom kapitalu. Rešenjem Trgovinskog suda od 28. oktobra 2002. godine izvršen je upis promene naziva Depozitno-kreditne banke AD Beograd u Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd, Novi Beograd, Goce Delčeva 44 (u daljem tekstu Banka).

Rešenjem br. XVI-FI-10660/04 od 04. novembra 2004. godine izvršena je izmena sedišta Banke na lokaciju Bulevar AVNOJ-a 8a, Novi Beograd. Rešenjem Agencije za privredne registre br. BD. 4608/2005 od 04. aprila 2005. godine izvršeno je prevođenje Banke u Registar privrednih subjekata ove Agencije, u skladu sa propisima. Rešenjem Agencije za privredne registre br. BD 101104/2005 od 20. decembra 2005. godine izvršena je izmena sedišta Banke na novu adresu Bulevar Mihajla Pupina 6, Novi Beograd. Banka je registrovana u Republici Srbiji za obavljanje svih bankarskih poslova u skladu sa Zakonom o bankama.

Banka je članica Hypo Group Alpe Adria, sa Hypo Alpe-Adria Bank International AG iz Klagenfurta kao matičnom bankom. Većinski vlasnik Hypo Alpe-Adria Bank International AG do 30. decembra 2009. godine je bila Bayerische Landesbank (BayernLB) sa 67,08% vlasništva, a time i krajnji vlasnik Banke.

Dana 30. decembra, 2009. godine, vlasništvo nad Hypo Group Alpe Adria preuzima Republika Austrija.

Skupština Hypo Alpe-Adria-Bank ad Beograd na sednici održanoj dana 24.03.2011. godine donela je Odluku o izmenama i dopunama Ugovora o osnivanju Hypo Alpe-Adria-Bank ad Beograd br. 08461/11 kojom je Banka promenila način organizovanja i postala zatvoreno akcionarsko društvo.

Rešenjem Agencije za privredne registre BD 39396/11 od 05.04.2011. godine usvojen je zahtev Banke pa je Hypo Alpe-Adria-Bank ad Beograd promenila pravnu formu i upisana u APR-u kao zatvoreno akcionarsko društvo.

Tokom 2011. godine Banka je svoje poslovanje obavljala u centrali i u više organizacionih delova:

- 3 regionalne filijale,
- 23 filijale Banke,
- 18 ekspozitura Banke.

Organizacioni delovi Banke nemaju svojstvo pravnog lica, nemaju samostalni račun već posluju preko računa Banke, imaju pravo da zaključuju ugovore u okviru svog predmeta poslovanja i u okviru ovlašćenja koja su im data aktima Banke.

Na dan 31. decembra, 2011. godine Banka je imala 872 zaposlena.

Šifra delatnosti banke je 6419 – banke u zemlji i ostalo monetarno posredovanje.

Matični broj Banke je 07726716. Poreski identifikacioni broj Banke je 100228215.

2. STRATEGIJA I POLITIKE ZA UPRAVLJANJE RIZICIMA

2.1. Opis strategije i politika za upravljanje rizicima

Strategija za rizike ima za cilj limitiranje apetita za rizike tako da se obezbedi uspešan kontinuitet poslovanja Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd (u daljem tekstu: Banka). Primarna svrha jeste zaštita rizičnog kapitala i obezbeđenje kapaciteta za podnošenje rizika u Banci. Sekundarni cilj jeste izvođenje adekvatne strukture rizika na osnovu poslovnog modela. Poslovni model ima za rezultat kategorije osnovnih rizika, koji se moraju ograničiti i kontrolisati. Iz tog razloga je definisan profil rizičnosti, ali i pravila za pravilno upravljanje rizicima visokog stepena materijalnosti.

Strategija za rizike Banke je usaglašena sa važećim Zakonom o bankama i drugim propisima u vezi sa bankarskim poslovanjem u svim aspektima, kao i sa standardima Hypo Grupe.

Definicije rizika, organizacione jedinice koje upravljaju pojedinačnim vrstama rizika, metode koje se koriste za identifikaciju, procenu/merenje i praćenje pojedinačnih rizika, kao i sistem unutrašnjih kontrola za upravljanje pojedinačnom vrstom rizika definisane su u odgovarajućim politikama, procedurama i uputstvima, usvojenim od strane Izvršnog odbora i Upravnog odbora Banke.

Politika upravljanja kreditnim rizikom Banke definiše organizaciju, procese, odgovornosti i metodologiju upravljanja kreditnim rizikom, ali i način procene kreditnog rizika u okviru procesa interne procene adekvatnosti kapitala. Ovom Politikom su definisani i principi upravljanja rizikom koncentracije kao i funkcionisanja sistema unutrašnjih kontrola Banke nad procesom upravljanja kreditnim rizikom. Takođe, ovom politikom se pod kreditnim rizikom podrazumeva i rizik izmirenja/ispоруke (*settlement/delivery risk*), kao i rizik druge ugovorne strane (*counterparty risk*).

Politike za upravljanje tržišnim rizicima, kamatnim i rizikom likvidnosti Banke, između ostalog definišu postupke identifikacije, merenja, procene, praćenja, kontrole, ublažavanja i izveštavanja o navedenim rizicima. Ovim politikama definisana je organizacija, procesi, odgovornosti i metodologije koje se koriste u cilju identifikovanja i merenja, odnosno procene tržišnih rizika, kamatnog rizika i rizika likvidnosti, kao i vrste limita koji se koriste za praćenje i ograničavanje izloženosti tim rizicima.

Politika upravljanja operativnim rizikom je definisana uzimajući u obzir politike rizika, definicije, standarde i alate HGAA, kao i politike, definicije, standarde i alate Banke na osnovu domaćeg zakonskog okvira koji je Banka dužna da poštuje. Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd se obavezuje na implementaciju i podršku Sektoru kontrole rizika kao i kod svakog drugog poslovnog procesa. Banka smatra da je razumno i savesno upravljanje operativnim rizikom jedan od elemenata za postizanje poslovnih ciljeva.

2.2. Način organizovanja procesa upravljanja rizicima

Kreditni rizik

Banka je u cilju preuzimanja i upravljanja kreditnim rizikom uspostavila kreditni proces koji obuhvata proces odobravanja plasmana i proces upravljanja kreditnim rizikom.

Proces upravljanja kreditnim rizikom u Hypo Alpe-Adria-Bank a.d., Beograd se sastoji iz sledećih faza: identifikacija, merenje/procena, ublažavanje, praćenje i kontrola.

U upravljanju kreditnim rizikom učestvuju:

- organi banke – Upravni odbor, Izvršni odbor, Odbor za reviziju i kreditni odbori Banke
- organizacioni delovi banke – Odeljenje kontrole kreditnog rizika, Sektor za upravljanje kreditnim rizikom, Sektor kreditnog procesuiranja, Sektor rehabilitacije i po potrebi drugi organizacioni delovi Banke.
- radna tela Izvršnog odbora Banke – Odbor za rizik

Pri uvođenju novih proizvoda, Banka vrši identifikaciju rizika koji nastaju kao posledica uvođenja tih proizvoda.

Proces merenja i procene kreditnog rizika počinje na nivou pojedinačne transakcije/pojedinačnog klijenta i uključuje sledeće faze:

1. Analiza finansijskog stanja klijenta
2. Dodeljivanje internog rejtinga na osnovu raspoloživih informacija
3. Utvrđivanje vrednosti kolaterala (tržišna vrednost i interno prihvaćena vrednost)

Proces merenja i procene kreditnog rizika na nivou portfolija se sprovodi modeliranjem portfolija, što podrazumeva definisanje statističke raspodele gubitaka koja uzima u obzir identifikovane rizične faktore i omogućava kvantifikaciju kreditnog rizika.

U cilju ublažavanja kreditnog rizika Banke definiše obavezna sredstva obezbeđenja za svaku vrstu proizvoda pojedinačno. Definisana sredstva obezbeđenja su u skladu sa delom Odluke NBS o adekvatnosti kapitala koji se odnosi na tehnike ublažavanja kreditnog rizika.

Proces praćenja kreditnog rizika na nivou klijenta osigurava da se pogoršanja ekonomske situacije klijenata prepoznaju u ranoj fazi i da se izbegnu ili minimizuju pretnje od gubitaka, i to redovnim utvrđenim merama ili analizama različitih podataka i izvora informacija. Banka redovno vrši nadzor i praćenje kredita, ostalih plasmana i potencijalnih plasmana u pogledu rizika koje oni sadrže. Kontinuirano praćenje uključuje, osim praćenja kreditne sposobnosti ili kolaterala klijenata, takođe i monitoring nad obavezama i uslovima iz ugovora, a naročito kontinuirani monitoring kretanja u privrednim granama, tržištima kapitala i privredama, što sve može da utiče na situaciju rizika pojedinačnog dužnika, grupe povezanih lica tj. portfolija kredita.

Banka je dužna da na odgovarajući način kolateralizuje kredite (uključujući i transakcije ekvivalentne kreditima i zajmovima, kao što su npr. Repo-transakcije) u skladu sa osnovnim principima koji se moraju primenjivati u okviru kreditnog poslovanja. Sve postojeće i prihvaćene vrste kolaterala u okviru Banke, kao i periodični monitoring svih prihvaćenih tipova kolaterala, Banka izvodi u skladu je sa svim pravnim propisima.

Izloženost kreditnom riziku i kontinuirani monitoring kreditnog portfolija na nivou Banke prati Odeljenje kontrole kreditnog rizika i Odbor za rizik, čime je obezbeđen sistem redovne analize strukture i kvaliteta kreditnog portfolija, koji uključuje i analizu rizika koncentracije kreditnog portfolija i procenu budućih promena strukture i kvaliteta tog portfolija.

Izloženost kreditnom riziku i kontinuirani monitoring kreditnog portfolija na nivou Banke prati Odeljenje kontrole kreditnog rizika i Odbor za rizik, čime je obezbeđen sistem redovne analize strukture i kvaliteta kreditnog portfolija, koji uključuje i analizu rizika koncentracije kreditnog portfolija i procenu budućih promena strukture i kvaliteta tog portfolija.

Tržišni rizik i rizik likvidnosti

U procesu merenja i upravljanja tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik) i rizikom likvidnosti učestvuju:

- organi Banke – Upravni odbor, Izvršni odbor, Odbor za reviziju, Odbor za upravljanje aktivom i pasivom (ALCO);
- organizacioni delovi Banke – Sektor kontrole rizika, Odeljenje sredstava i upravljanja bilansom, Odeljenje računovodstva i izveštavanja, Odeljenje finansijske kontrole i po potrebi drugi organizacioni delovi Banke.

Za upravljanje tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik) i rizikom likvidnosti odgovoran je Izvršni odbor Banke.

ALCO predlaže Izvršnom odboru mere koje imaju za cilj efikasno i uspešno upravljanje tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik) i rizikom likvidnosti.

Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti koje posluje u sastavu Sektora kontrole rizika, u saradnji i uz podršku Hypo Grupe, razvija i/ili implementira odgovarajuću metodologiju Hypo Grupe za identifikovanje, merenje, ublažavanje i praćenje rizika likvidnosti i tržišnih rizika (uključujući i kamatni rizik) pri čemu se uvažavaju odredbe iz relevantnih Odluka NBS, odnosno odgovarajući zakonski i podzakonski propisi važeće lokalne regulative.

Operativni rizik

Izvršni odbor Banke u potpunosti podržava RC/ORC i garantuje resurse i ovlašćenja za stručne saradnike za operativni rizik u Banci. Donosioci odluka su konstantno uključeni u osnovne procese operativnog rizika i informisani o trenutnom profilu operativnog rizika. U cilju zaštite klijenata Banke, trećih strana i organizacije od finansijskih gubitaka, kao i od gubitka poverenja ili reputacije obavezno je efikasno upravljanje operativnim rizicima. Svi zaposleni u Banci dužni su da učestvuju u identifikaciji i izveštavanju o gubicima u poslovnim sektorima/odeljenjima.

Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama posluje u sastavu Sektora kontrole rizika, u saradnji i uz podršku Hypo Grupe, razvija i/ili implementira odgovarajuću metodologiju Hypo Grupe za identifikovanje, merenje, ublažavanje i praćenje operativnog rizika pri čemu se uvažavaju odredbe iz relevantnih Odluka NBS, odnosno odgovarajući zakonski i podzakonski propisi važeće lokalne regulative.

2.3. Obuhvatnost i vrste izveštavanja o rizicima

Odeljenje kontrole kreditnog rizika koje posluje u okviru Sektora kontrole rizika identifikuje, meri, vrši procenu, prati i izveštava o kreditnom riziku na nivou portfolija, odnosno Banke kao celine. Odeljenje kontrole kreditnog rizika prati, meri i izveštava o kreditnom riziku na lokalnom i Grupnom nivou definišući izveštaje u skladu sa potrebama krajnjih korisnika izveštaja. Izveštaji o kreditnom riziku za potrebe izveštavanja Izvršnog odbora i Odbora za rizik sačinjavaju se mesečno, za Upravni odbor i Odbor za reviziju najmanje kvartalno, dok izveštavanje prema Hypo Grupi ima mesečnu i kvartalnu dinamiku u zavisnosti od predefinisane dinamike i smernica Grupe.

U cilju merenja, praćenja i kontrole deviznog rizika, kao vida tržišnog rizika, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti koristi podatke o ukupnoj (neto) otvorenoj deviznoj poziciji Banke (koje je utvrdilo Odeljenje računovodstva i izveštavanja) kao osnov za merenje efekata potencijalnih (prognoziranih) promena kurseva valuta u kojima Banka posluje na finansijski rezultat i kapital Banke, najmanje na mesečnom nivou i o tome izveštava Izvršni odbor, Odbor za upravljanje aktivom i pasivom, a preko Odbora za reviziju i Upravni odbor Banke.

U oblasti kontrole tržišnih rizika, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti sprovodi dnevnu kontrolu internih limita za tržišne rizike, na osnovu interno odobrenih limita, koji uvažavaju standarde i zahteve Hypo Grupe. Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti izveštava o tržišnom riziku relevantna tela Banke: Upravni odbor, Izvršni odbor, Odbor za reviziju, Odbor za upravljanje aktivom i pasivom (ALCO) i Odbor za rizik.

Stres testovi koji se odnose na tržišne rizike se sprovode najmanje mesečno i njihovi rezultati su uključeni u izveštaje o tržišnim rizicima koji se dostavljaju Izvršnom odboru i ALCO odboru mesečno, a Odboru za upravljanje aktivom i pasivom i Upravnom odboru kvartalno. Isti izveštaji obuhvataju i rezultate analize i merenja kamatnog rizika.

U delu kontrole rizika likvidnosti Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti prati pokazatelj likvidnosti (LIK, LIKMES) koji obračunava Služba za izveštavanje u okviru Odeljenja računovodstva i izveštavanja u skladu sa podzakonskim propisima Narodne banke Srbije. U cilju praćenja likvidnosti na dnevnom nivou, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti obračunava i prati interno definisana racija likvidnosti.

Za potrebe sagledavanja efekata potencijalno mogućih (negativnih) pomeranja u poziciji likvidnosti, odnosno sačinjavanja nekoliko stres scenarija likvidnosti, Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti samostalno ili u saradnji sa Odeljenjem sredstava i upravljanja bilansom utvrđuje stepen osetljivosti tokova likvidnosti na poremećaje predviđene odgovarajućim scenarijima. Metodologija stres scenarija se razvija u saradnji sa Hypo Grupom. Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti za kvantitativno i kvalitativno merenje, praćenje, kontrolu i izveštavanje o dugoročnoj likvidnosti, ukupno i po značajnim valutama pojedinačno, primenjuje metodologije definisane interno i/ili u saradnji sa HYPO grupom i njenim standardima.

Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti u saradnji sa Odeljenjem sredstava i upravljanja bilansom sačinjava mesečni izveštaj o likvidnosti.

Odeljenje kontrole tržišnih rizika i rizika likvidnosti kvartalno izveštava Upravni odbor i Odbor za reviziju o izloženosti riziku likvidnosti i tržišnim rizicima (uključujući i kamatni rizik). Izveštaj se dostavlja kvartalno u skladu sa dinamikom održavanja sednica oba odbora.

Organi Banke (Upravni odbor, Izvršni odbor, Odbor za reviziju, Odbor za rizike i Odbor za operativno poslovanje i bezbednost) i sve organizacione jedinice Banke učestvuju u procesu upravljanja operativnim rizikom. Operativni rizik u Banci je pozicioniran u okviru Sektora kontrole rizika/Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama.

Banka prati izloženost operativnom riziku putem redovnih izveštaja koje jednom mesečno priprema Sektor kontrole rizika i dostavlja ih Odboru za rizik i Odboru za operativno poslovanje i bezbednost. Upravni odbor i Odbor za reviziju se izveštavaju kvartalno putem zajedničkog kvartalnog izveštaja o riziku „Subsidiary Risk Report“.

Takođe, Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama priprema i šalje izveštaje Grupi o gubicima nastalim kao posledica operativnog rizika, kao i onima koji su mogli nastati (a nisu) a koji prelaze propisan (od strane Grupe) minimalan iznos.

2.4. Tehnike ublažavanja rizika, i načini koje Banka koristi za obezbeđivanje i praćenje efikasnosti u ublažavanju rizika

Kreditni rizik

Banka preduzima mere za ublažavanje kreditnog rizika u skladu sa delom Odluke Narodne Banke Srbije o adekvatnosti kapitala koji se odnosi na tehnike ublažavanja kreditnog rizika.

Proces ublažavanja kreditnog rizika, primenom tehnika ublažavanja kreditnog rizika, metodom zamene pondera se primenjuje kod:

- sredstava obezbeđenja u obliku nematerijalne kreditne zaštite,
- materijalnih sredstava obezbeđenja u obliku finansijske imovine
- ostalih instrumenata materijalne kreditne zaštite,
- bilansnog netiranja kada nema ročne neusklađenosti između izloženosti i sredstva obezbeđenja,

Kod metoda zamene pondera, obezbeđenim delovima izloženosti dodeljuju se ponderi kreditnog rizika sredstava obezbeđenja, dok se preostalom delu izloženosti dodeljuje ponder kreditnog rizika osnovne izloženosti.

Tržišni rizici

Ako je iznos izloženosti tržišnim rizicima identifikovan na nivou iznad ili ispod definisanih internih limita, ili drugih regulatornih ili internih kriterijuma, relevantne organizacione jedinice i tela Banke (Sektor kontrole rizika, Odeljenje sredstava i upravljanja bilansom, Izvršni odbor, ALCO, itd) preduzimaju mere za ublažavanje odgovarajućeg rizika, tj. njegovo vraćanje u dozvoljene okvire. Instrumenti koji se koriste za tu svrhu mogu biti, smanjenje pozicije banke koja generiše tržišne rizike, promena valutne (i / ili druge) strukture aktive/pasive, ukidanje/uvođenje proizvoda koji generišu povećani rizik i sl.

Kamatni rizik

U zavisnosti od pozicije Banke i tržišne situacije, mere za ublažavanje kamatnog rizika koje Banka može preduzeti su sledeće:

- Promena kamatne strukture linija za refinansiranje (fiksna/varijabilna kamatna stopa);
- Promena valutne strukture refinansiranja;
- Promena ročne strukture linija za refinansiranje;
- Upotreba dugoročnih finansijskih derivata (IRS, CCS);
- Promena cena pasive i aktive;
- Upotreba kratkoročnih finansijskih derivata (FX swap);
- Menjanje valutne strukture proizvoda u aktivni i pasivi Banke.

U skladu sa svojim nadležnostima, ALCO predlaže Izvršnom odboru odgovarajuće mere za ublažavanje i zaštitu od rizika promene kamatnih stopa.

Rizik likvidnosti

Ako je izloženost riziku likvidnosti, na osnovu definisanih internih limita, ili na osnovu drugih regulatornih ili internih kriterijuma, izvan definisanih limita, tj. predviđenih vrednosti, relevantne organizacione jedinice i tela Banke (Sektor kontrole rizika, Odeljenje sredstava i upravljanja bilansom, Izvršni odbor, ALCO, itd) definišu mere za ublažavanje rizika, tj. njegovo vraćanje u dozvoljene granice. Efekti primenjenih mera bliže se prate na posebno organizovanim sastancima za praćenje likvidnosti.

Operativni rizik

Praćenje operativnog rizika uključuje praćenje izloženosti Banke događajima koji predstavljaju izvor operativnog rizika, kao i praćenje uticaja/uspešnosti preuzetih mera za sprečavanje pojave takvih događaja i ublažavanje negativnih posledica, odnosno operativnog rizika.

Potreba za preduzimanjem mera za ublažavanje operativnog rizika utvrđuje se na osnovu rezultata aktivnosti identifikacije i procene operativnog rizika koje sprovodi Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama u saradnji sa direktorima/rukovodiocima odeljenja i nominovanim osobama. Direktori/Rukovodioci odeljenja kod kojih je identifikovan i procenjen operativni rizik predlažu mere za ublažavanje operativnog rizika na osnovu analize nastalog događaja. Cilj ublažavanja rizika je smanjenje verovatnoće nastanka rizika ili iznosa mogućeg gubitka po Banku.

Banka prati izloženost operativnom riziku putem redovnih izveštaja koje jednom mesečno priprema Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama i dostavlja ih Odboru za rizik i Odboru za operativno poslovanje i bezbednost.

Upravni odbor i Odbor za reviziju se izveštavaju kvartalno putem zajedničkog kvartalnog izveštaja o riziku „Subsidiary Risk Report“.

3. INFORMACIJE KOJI SE ODNOSU NA KAPITAL

3.1. Opis osnovnih karakteristika svih elemenata koji se uključuju u obračun kapitala

Odlukom o adekvatnosti kapitala banke („Službeni glasnik RS“ br.46/2011) je propisano da kapital čini zbir osnovnog i dopunskog kapitala, umanjen za odbitne stavke od kapitala.

Da bi se uključili u osnovni ili dopunski kapital, elementi kapitala moraju da ispunjavaju uslove:

- da nemaju određeni rok dospeća i da se ne mogu povući;
- da se bezuslovno, u celosti i bez odlaganja mogu koristiti za pokriće gubitaka u toku redovnog poslovanja banke;
- da banka ima pravo da ne isplati dividende, da ograniči ili odloži njihovu isplatu;
- da je u slučaju stečaja ili likvidacije pravo vlasnika instrumenata koji se uključuju u kapital na učešće u raspodeli stečajne, odnosno likvidacione mase podređeno pravu ostalih poverilaca banke ;

- da su umanjeni za sve potencijalne poreske obaveze.

Osnovni kapital čini zbir sledećih elemenata, umanjen za odbitne stavke :

- akcionarskog kapitala banke upisanog i uplaćenog po osnovu običnih i preferencijalnih akcija banke, osim preferencijalnih kumulativnih akcija, u iznosu nominalne vrednosti uplaćenih običnih i preferencijalnih akcija i pripadajuće emisione premije –iznosa uplaćenog iznad nominalne vrednosti upisanih običnih i preferencijalnih akcija;

- rezervi iz dobiti banke koje su formirane na osnovu skupštine banke na teret dobiti nakon njenog oporezivanja;

- dobiti iz ranijih godina koja nije opterećena nikakvim budućim obavezama, a za koju je skupština banke donela odluku da će biti raspoređena u osnovni kapital

- dobiti iz tekuće godine ako je Narodna banka Srbije , na osnovu dostavljene dokumentacije, utvrdila da su ispunjeni uslovi:-da je iznos dobiti potvrdio spoljni revizor ovlašćen za reviziju finansijskih izveštaja banke ; -da je iznos dobiti umanjen za obračunati porez na dobit i obaveze za dividende, druga učešća u raspodeli dobiti ; -da je skupština donela odluku o raspoređivanju dobiti u osnovni kapital i da iznos dobiti iz tekuće godine po godišnjem računu banke za koju je skupština banke donela odluku da će biti raspoređen u okviru osnovnog kapitala.

Odbitne stavke od osnovnog kapitala su:

- gubici iz prethodnih godina;

- gubitak tekuće godine;

- nematerijalna ulaganja;

- stečene sopstvene obične i preferencijalne akcije, osim preferencijalnih kumulativnih akcija, u iznosu njihove knjigovodstvene vrednosti (nominalne vrednosti uvećane za emisiju premiju);

- obične i preferencijalne akcije banke, osim preferencijalnih kumulativnih akcija, koje je ta banka uzela u zalogu u iznosu vrednosti potraživanja obezbeđenih zalogom akcija, odnosno nominalne vrednosti akcija uzetih u zalogu uvećane za pripadajuću emisiju premiju, zavisno od toga koja je od ovih vrednosti niža;

- regulatorna usklađivanja vrednosti u odnosu na MSFI, odnosno MRS, koja čine:

- nerealizovani gubici po osnovu hartija od vrednosti raspoloživih za prodaju;

- ostale neto negativne revalorizacione rezerve koje se ne odnose na odbitne stavke od osnovnog kapitala ili elemente koji se uključuju u dopunski kapital;

- dobit po osnovu obaveza banke vrednovanih prema fer vrednosti koje su umanjene zbog promene kreditnog rejtinga banke ;

- iznos potrebne rezerve za procenjene gubitke po bilansnoj aktivni i vanbilansnim stavkama banke.

Izuzetno, u prelaznom periodu primene Odluke, zaključno sa 2013. godinom, potrebne rezerve za procenjene gubitke su odbitna stavka od kapitala, umesto od osnovnog kapitala.

Dopunski kapital banke čine sledeći elementi, umanjeni za odbitne stavke:

- uplaćen akcijski kapital po osnovu preferencijalnih kumulativnih akcija banke;

- deo pozitivnih revalorizacionih rezervi banke ;

- hibridni instrumenti kapitala;

- subordinirane obaveze;

- višak izdvojenih ispravki vrednosti ,rezervisanja i potrebnih rezervi u odnosu na očekivane gubitke-za banke koje su dobile saglasnost Narodne banke Srbije za primenu IRB pristupa.

- Odbitne stavke od dopunskog kapitala su :

- stečene sopstvene preferencijalne kumulativne akcije u iznosu njihove knjigovodstvene vrednosti

- preferencijalne kumulativne akcije banke koje je ta banka uzela u zalogu u iznosu vrednosti potraživanja obezbeđenih zalogom ovih akcija, odnosno nominalne vrednosti akcija uzetih u zalogu uvećane za pripadajuću emisiju premiju, zavisno od toga koja je od ove dve vrednosti niža:

- potraživanja po osnovu bilansne aktive i vanbilansnih stavki banke koja su obezbeđena hibridnim instrumentom ili subordiniranom obavezom banke do iznosa u kome su ti instrumenti/obaveze uključeni u dopunski kapital.

Odbitne stavke od kapitala su:

- direktna ili indirektna ulaganja u banke i druga lica u finansijskom sektoru u iznosu većem od 10% kapitala tih banaka, odnosno drugih lica;
- ulaganja u hibridne instrumente i subordinirane obaveze drugih banaka i lica u finansijskom sektoru u kojima banka ima direktna ili indirektna ulaganja u iznosu većem od 10% kapitala tih lica
- ukupan iznos direktnih ili indirektnih ulaganja u banke i druga lica u finansijskom sektoru u iznosu do 10% njihovog kapitala, kao i ulaganja u njihove hibridne i subordinirane obaveze, koji prelaze 10% zbira osnovnog i dopunskog kapitala banke za koju se obračunava kapital;
- iznos za koji su prekoračena kvalifikovana učešća u licima koja nisu lica u finansijskom sektoru
- manjak izdvojenih ispravki vrednosti, rezervisanja i potrebne rezerve u odnosu na očekivane gubitke-za banke koje su dobile saglasnost Narodne banke Srbije za primenu IRB pristupa;
- iznos izloženosti po osnovu slobodnih isporuka ako druga ugovorna strana nije izmirila svoju obavezu u roku od četiri radna dana;
- potraživanja i potencijalne obaveze prema licima povezanim sa bankom ili prema zaposlenima u banci, koje je banka ugovorila pod uslovima koji su povoljniji od uslova ugovorenih s drugim licima koja nisu povezana s bankom, odnosno nisu zaposlena u banci.

U skladu sa prelaznim odredbama Odluke, u 2011. godini potrebne rezerve su odbitna stavka od kapitala u ukupno obračunatom iznosu.

U 2012. godini 75% iznosa obračunate potrebne rezerve je odbitna stavka od kapitala, a 25% obračunate posebne rezerve je odbitna stavka od osnovnog kapitala.

U 2013. godini 50% iznosa obračunate potrebne rezerve je odbitna stavka od kapitala, a 50 % obračunate posebne rezerve je odbitna stavka od osnovnog kapitala

Odbitne stavke oduzimaju se od osnovnog i dopunskog kapitala na sledeći način:

- 50% njihovog ukupnog iznosa oduzima se od osnovnog kapitala;
- 50% njihovog ukupnog iznosa oduzima se od dopunskog kapitala.

Izuzetno, ako je 50% ukupnog iznosa odbitnih stavki veće od dopunskog kapitala, razlika iznad iznosa dopunskog kapitala oduzima se od osnovnog kapitala.

Banka je dužna da se pridržava sledećih ograničenja:

- Osnovni kapital čini najmanje 50% kapitala
- Subordinirane obaveze uključene u dopunski kapital ne mogu biti veće od 50% iznosa osnovnog kapitala;
- Ukupan iznos hibridnih instrumenata, isključujući hibridne instrumente koji se usled pogoršanja finansijskog stanja banke mogu pretvoriti u njene akcije (osim preferencijalnih kumulativnih akcija), ne može biti veći od 35% osnovnog kapitala banke;
- Ukupan iznos svih hibridnih instrumenata ne može biti veći od 50% osnovnog kapitala banke.

3.2. Iznos osnovnog kapitala, dopunskog kapitala I i dopunskog kapitala II, s pregledom pojedinačnih elementa kapitala i svih odbitnih stavki

u 000 RSD

1. Osnovni kapital	30.731.463
Nominalna vrednost uplaćenih akcija,osim preferencijalnih	14.319.484
Emisiona premija	9.758.438
Rezerve iz dobiti	7.612.920
Nematerijalna ulaganja	(952.575)
Nerealizovani gubici po osnovu HOV raspoloživih za prodaju	(6.804)
2. Dopunski kapital I	13.936.430
Subordinirane obaveze	13.889.645
Deo revalorizacionih rezervi	46.785
3. Odbitne stavke od kapitala	22.307.363
Potrebna rezerva za procenjene gubitke	22.307.363
Iznos za koji su prekoračena kvalifikovana učešća u licima koja nisu lica u finansijskom sektoru	-
<i>Od čega: umanjenje osnovnog kapitala</i>	<i>11.153.682</i>
<i>Od čega: umanjenje dopunskog kapitala</i>	<i>11.153.682</i>
Ukupan osnovni kapital	19.577.781
Ukupan dopunski kapital	2.782.749
KAPITAL	20.360.530

U tabeli je prikazana visina obračunatog kapitala Banke u 2011. godini u iz Obrasca KAP.

1. Osnovni kapital Banke

Osnovni kapital Banke na dan 31.12.2011. godine iznosi RSD 30.731.463 hiljada.

U okviru osnovnog kapitala uključeni su sledeći elementi kapitala:

Nominalna vrednost uplaćenih akcija, osim preferencijalnih, u iznosu od RSD 14.319.484 hiljada. Akcionari su Hypo International AG Klagenfurt sa iznosom od RSD 14.319.338 (učešće 99,999%) i Industrija kotrljajućih ležaja ad Beograd,sa iznosom od RSD 146 hiljada (učešće 0,001%).

Emisiona premija u iznosu od RSD 9.758.438 hiljada,

Rezerve iz dobiti u iznosu od RSD 7.612.920 hiljada odnose se na rezerve formirane iz dobiti ranijih godina.

Nematerijalna ulaganja su odbitna stavka od osnovnog kapitala i iznose RSD 952.575 hiljada. Odnose na ulaganja u licence i software,kao i u nematerijalna ulaganja u pripremi.

Nerealizovani gubici po osnovu HOV raspoloživih za prodaju ,kao odbitna stavka od osnovnog kapitala ,obračunati su po osnovu hartija od vrednosti raspoloživih za prodaju u iznosu od RSD 6.804 hiljada i odnose se na državne zapise Republike Srbije.

2. Dopunski kapital Banke

Dopunski kapital Banke na dan 31.12.2011. godine iznosi RSD 13.936.430 hiljada.

U okviru dopunskog kapitala su uključeni sledeći elementi:

Subordinirane obaveze sa iznosom od RSD 13.889.645 hiljada. To je deo od ukupnih subordiniranih obaveza koje na dan 31.12.2011. godine iznose 21.286.090 hiljada.

Subordinirane obaveze se uključuju u dopunski kapital do iznosa od 50% osnovnog kapitala, a subordinirane obaveze koje se uključuju u dopunski kapital se u poslednjih pet godina pre roka dospeća obaveze umanjuju za 20% godišnje.

Deo revalorizacionih rezervi u iznosu od RSD 46.785 hiljada obračunat je po osnovu hartija od vrednosti raspoloživih za prodaju, a odnosi se na državne zapise Republike Srbije.

3. Odbitne stavke od kapitala

Odbitne stavke od kapitala na dan 31.12.2011. godine iznose RSD 22.307.363 hiljada

Odbitne stavke od kapitala čine:

Potrebna rezerva za procenjene gubitke, u 2011. godini, obračunata u iznosu od RSD 22.307.363 hiljada po metodologiji koju je Narodna banka Srbije propisala u Odluci o klasifikaciji bilansne aktive i vanbilansnih stavki banke ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 94/2011).

Prema navedenoj Odluci, Banka je dužna da kvartalno obračunava rezervu za procenjene gubitke koji mogu nastati po osnovu bilansne aktive i vanbilansnih stavki po metodologiji Narodne banke. Ukoliko je ovaj iznos veći od iznosa ispravki vrednosti proknjiženih na teret bilansa uspeha, banka je obavezna da utvrdi potrebnu rezervu za procenjene gubitke po bilansnoj aktivi i vanbilansnim stavkama.

Potrebna rezerva je u ukupnom iznosu na dan 31.12.2011. godine odbitna stavka od ukupnog kapitala, saglasno članu 427. Odluke o adekvatnosti kapitala banke ("Službeni glasnik RS" br.46/2011).

Iznos za koji su prekoračena kvalifikovana učešća u licima koja nisu lica u finansijskom sektoru, koji je odbitna stavka od ukupnog kapitala, obračunat je u iznosu od RSD 864 hiljada bruto vrednosti učešća u kapitalu, i ispravke vrednosti u celokupnom iznosu od RSD 864 hiljada.

Banka na dan 31. decembra 2011. godine poseduje 100% vlasništva privrednog društva Beo FT investment d.o.o. Beograd-u likvidaciji u iznosu od RSD 864 hiljada. Ulaganje u preduzeće je ispravljeno u ukupnom iznosu.

Skupština Banke je na svojoj sednici održanoj 31.10.2011. godine donela odluku o likvidaciji preduzeća Beo FT Investment d.o.o. Beograd. Postupak likvidacije je u toku, i očekuje se skori završetak.

Od ukupnog iznosa od RSD 22.307.363 hiljada, osnovni i dopunski kapital su umanjeni za po 50% u iznosu od po RSD 11.153.682 hiljada.

3.3. Iznos kapitala Banke

Ukupan osnovni kapital Banke na dan 31.12.2011. godine iznosio je RSD 19.577.781 hiljada

Ukupan dopunski kapital Banke na dan 31.12.2011. godine iznosio je RSD 2.782.749 hiljada.

Ukupan kapital Banke na dan 31.12.2011. godine utvrđen je u iznosu od RSD 20.360.530 hiljada.

4. INFORMACIJE KOJI SE ODNOSE NA ADEKVATNOST KAPITALA I PROCES INTERNE PROCENE ADEKVATNOSTI KAPITALA

4.1. Pokazatelj adekvatnost kapitala

Donja tabela pokazuje obračun pokazatelja adekvatnosti kapitala Banke na kraju 2011. godine., koji je obračunat u skladu sa zahtevima Narodne banke Srbije.

Obračun pokazatelja adekvatnosti

u 000 RSD

Kapital	22.360.530
Aktiva ponderisana kreditnim rizikom pomnožena recipročnom vrednošću pokazatelja adekvatnosti kapitala	71.570.246
Izloženost deviznom riziku pomnožena recipročnom vrednošću pokazatelja adekvatnosti kapitala	785.344
Izloženost cenovnom riziku pomnožena recipročnom vrednošću pokazatelja adekvatnosti kapitala	613.916
Izloženost riziku izmirenja/isporuke i druge ugovorne strane pomnožena recipročnom vrednošću pokazatelja adekvatnosti kapitala	-
Izloženost operativnom riziku	11.045.966
Ukupna rizična aktiva	84.015.472
Pokazatelj adekvatnosti kapitala	26,61%

Svi kapitalni zahtevi u iznosu od RSD 10.081.857 hiljada, koje je Banka obračunala, pokriveni su osnovnim kapitalom Banke.

4.2. Iznos kapitalnog zahteva za kreditni rizik prema klasama izloženosti

Banka za obračun kapitalnog zahteva za kreditni rizik primenjuje standardizovani pristup. Iznos kapitalnog zahteva za kreditni rizik prema klasama izloženosti dat je u sledećoj tabeli:

u 000 RSD

Klasa izloženosti	Iznos kreditnim rizikom ponderisane aktive	Kapitalni zahtev
Države i centralne banke	0	0
Banke	979.823	117.579
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	651.333	78.160
Privredna društva	39.917.969	4.790.156
Fizička lica	28.542.700	3.425.124
Ostale izloženosti	1.478.421	177.410
Ukupno	71.570.246	8.588.430

4.3. Iznos kapitalnog zahteva za tržišne rizike i vrsta primenjenog pristupa za računanje pojedinačnih kapitalnih zahteva za ove rizike, struktura i iznos ovog zahteva

Ukupan kapitalni zahtev za tržišne rizike na dan 31.12.2011. godine, iznosi 167.911 hiljada dinara. Banka je kapitalne zahteve za tržišne rizike izračunala primenom standardizovanih metoda.

Ukupan kapitalni zahtev za tržišne rizike se na dan 31.12.2011. godine, sastojao od dve komponente: kapitalnog zahteva za cenovni rizik po osnovu dužničkih hartija od vrednosti i kapitalnog zahteva za devizni rizik. Na dan 31.12.2011. godine, kapitalni zahtev za cenovni rizik po osnovu dužničkih hartija od vrednosti je iznosio 73.670 hiljada dinara, dok je kapitalni zahtev za devizni rizik iznosio 94.241 hiljada dinara.

Pregled kapitalnog zahteva za tržišne rizike na dan 31.12.2011. godine

(u 000 RSD)

KAPITALNI ZAHTEV ZA TRŽIŠNE RIZIKE	167.911
Kapitalni zahtev za cenovni rizik po osnovu dužničkih hartija od vrednosti	73.670
Kapitalni zahtev za devizni rizik	94.241

4.4. Iznos kapitalnog zahteva za operativni rizik i vrstu primenjenog pristupa za računanje ovog zahteva, s posebnim objavljivanjem strukture i iznosa za svaki od pristupa korišćenih za računanje tog zahteva.

Služba upravljanja operativnim rizikom i internim kontrolama vrši obračun i utvrđuje iznos kapitalnog zahteva za operativni rizik neophodan za konačno utvrđivanje pokazatelja adekvatnosti kapitala Banke u celini i to saglasno uspostavljenim sistemom upravljanju rizicima i važećim politikama i procedurama i standardima Hypo Grupe. Procedurom za obračun adekvatnosti kapitala i izloženosti banke, dokumentima Grupe i internim procedurama.

Banka kapitalni zahtev za operativni rizik izračunava primenom Pristupa osnovnog indikatora (BIA - Basic Indicator Approach), što je dokumentovano „Politikom upravljanja operativnim rizikom“. Ukupan kapitalni zahtev za operativni rizik na dan 31.12.2011. godine, iznosi 1.325.516 hiljada dinara.

4.5. Opis procesa interne procene adekvatnosti kapitala

U skladu sa Odlukom o upravljanju rizicima Narodne Banke Srbije, Banka, kreira proces interne procene adekvatnosti kapitala (ICAAP). Pored Odluke o upravljanju rizicima NBS, Banka, prilikom kreiranja pomenutog procesa uvažava standarde i smernice Hypo Grupe, koje su usaglašene sa regulatornim zahtevima. Banka sprovodi proces interne procene adekvatnosti kapitala, odnosno utvrđuje iznos internog kapitala u skladu sa svojim rizičnim profilom i vrši njegovu raspodelu.

Cilj procesa interne procene adekvatnosti kapitala u Banka je pravilna identifikacija i merenje rizika, odgovarajući nivo internog kapitala u skladu sa rizičnim profilom Banka, kao i aplikacija i dalji razvoj sistema za upravljanje rizicima.

Dve osnovne oblasti procesa interne procene adekvatnosti kapitala su upravljanje rizikom i upravljanje kapitalom. Glavni cilj sposobnosti Banke za podnošenje rizika je prvenstveno održavanje adekvatnosti kapitala na prihvatljivom nivou i obezbeđivanje solventnosti u svakom trenutku.

Da bi Banka obezbedila interno prihvatljivi nivo adekvatnost kapitala, Banka uspostavlja odgovarajuću sposobnost podnošenja rizika (Risk Bearing Capacity).

Neophodni regulatorni kapital – u skladu sa minimalnim kapitalnim zahtevima definisanim NBS Odlukom o adekvatnosti kapitala banke – ulazi u upravljanje kapitalom za rizik kao pomoćni uslov i obračunava se u skladu sa relevantnim regulatornim propisima.

U okviru procesa interne procene adekvatnosti kapitala ekonomskim rizicima se upravlja pomoću koncepta koji se sastoji iz 3 nivoa (negativni slučaj, stresni slučaj i ICAAP kalkulacija). Kao dodatak izračunavanja neočekivanih gubitaka (UL) po u okviru ICAAP kalkulacije, razmatraju se i dva rana signala koja vrše upozorenje - negativni slučaj i stresni slučaj. Karakteristika koja razdvaja ova tri nivoa ekonomskog upravljanja rizicima jeste različit period koji pokrivaju.

Prvi nivo – Negativni slučaj – simulira uticaj događaja koji nosi mali rizik, koji se može javiti u bilo kom trenutku u periodu od jedne do dve godine, na ekonomski kapital.

Nivo dva – Stresni slučaj – simulira se uticaj retkih ali snažnih događaja, koji se mogu javiti jednom u 10 godina, na ekonomski kapital Banke.

Krajnji nivo – ICAAP, zasniva se na potrebi za ekonomskim kapitalom koja potiče iz ciljnog rejtinga Banke.

Kako se povećava period na koji se nivoi odnose, raste i iznos potencijalnih gubitaka, dok se verovatnoće javljanja događaja smanjuje.

U slučaju kreditnog rizika i rizika zemlje, negativni slučaj se zasniva na razlici između očekivanog gubitka u normalnoj i u stresnoj situaciji. Stresni slučaj kod kreditnog rizika i rizika zemlje zasniva se na statističkoj vrednosti neočekivanog deficita (Unexpected Shortfall - US) sa intervalom poverenja od 90%. Potreban ekonomski kapital u ICAAP slučaju kreditnog rizika i rizika zemlje zasniva se na konceptu neočekivanog gubitka sa intervalom poverenja od 99,9% i periodom od 250 dana.

Kada je u pitanju uključivanje tržišnih rizika (uključujući i kamatni rizik) u kalkulaciju za sposobnost podnošenja rizika, metodologija uvažava odredbe Strategije za upravljanje rizicima, koja daje osnovne smernice o maksimalno dozvoljenim tržišnim rizicima, a samo izračunavanje tržišnih rizika je zasnovano na VaR (Value at risk) metodologiji, kao i uključivanju rezultata negativnih i stresnih slučajeva za tržišne rizike.

Rizik likvidnosti se uključuje u kalkulaciju internog ekonomskog rizika koja obavlja po principu osetljivosti (negativni slučajevi) i stres scenariju (stresni slučajevi). Rizik likvidnosti se uzima u obzir kod merenja ekonomskih rizika putem stres scenarija i likvidnih rezervi za slučaj stresa.

Kapacitet podnošenja rizika kod operativnog rizika se izvodi prema informacijama i podacima koje obezbeđuje Prikupljanje podataka o gubicima nastalim iz operativnog rizika sadržanim u INFORM bazi. Knjigovodstveni podaci i knjigovodstveni iznos se razmatraju do nivoa RBC kalkulacija. Relevantni su jedino oni slučajevi koji nisu vezani za Kredit. Izveštaj o gubicima se vrši u okviru INFORM baze počevši od 01.01.2007. Apsolutni očekivani gubitak predstavlja pokazatelj procenjenog iznosa gubitaka izazvanih Operativnim rizikom, a koji se očekuju ove godine. Očekivani gubitak (EL) = Suma knjiženog iznosa (uključujući naplate potraživanja) po godini / Broj godina.

Apsolutni negativni slučajevi računa se tako što se uzme 5 godina koje su imale najveće gubitke, u periodu od proteklih 10 godina. Stresni slučajevi se računaju na isti način kao i Negativni slučajevi, ali se uzimaju samo 3 godine koje su pretrpele najveće gubitke u proteklih 10. Na nivou HBSE apsolutni ICAAP se računa pomoću Pristupa osnovnog indikatora.

Proces interne procene adekvatnosti kapitala je na odgovarajući način uključen u sistem upravljanja Bankom i donošenja odluka u Banci, predmet je redovne analize, praćenja i provere.

5. INFORMACIJE KOJI SE ODOSE NA IZLOŽENOSTI RIZICIMA I PRISTUPE ZA MERENJE, ODNOSNO PROCENU RIZIKA

5.1. Kreditni rizik

5.1.1. Opis pristupa i metoda koji Banka koristi za obračun ispravke vrednosti bilansne aktive i rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama

Finansijsko sredstvo smatra se obezvređenim ukoliko je identifikovan najmanje jedan od objektivnih dokaza da je došlo do obezvređivanja ovih sredstava.

Banka primenjuje sledeće grupe indikatora da bi obezbedila objektivni dokaz da je došlo do obezvređenja:

- restrukturiranje usled pogoršanja finansijske situacije dužnika
- visoka verovatnoća stečaja
- otvaranje stečaja ili likvidacije
- sudski spor sa klijentom
- kašnjenje u izmirivanju obaveza više od 90 dana u materijalno značajnom iznosu
- delimičan ili potpuni otpis potraživanja
- ostale informacije koje dokazuju da postoji merljivo smanjenje budućih tokova gotovine nakon njihovog početnog priznavanja

Gubitak usled obezvređenja je razlika između knjigovodstvene vrednosti zajmova iskazane u knjigama banke i sadašnje vrednosti očekivanih budućih tokova gotovine.

Ako se po zajmovima ne očekuju plaćanja (tokovi gotovine), vrši se direktni otpis zajma.

Proces utvrđivanja obezvređenja je podeljen u dva koraka:

1. provera da li se objektivni dokaz odnosi na obezvređenje,
2. provera iznosa obezvređenja ako isto postoji.

Utvrđivanje obezvređenja po zajmovima zahteva razdvajanje pojedinačno značajnih zajmova od onih koji nisu pojedinačno značajni.

Pojedinačno značajni zajmovi se moraju pojedinačno proceniti na obezvređivanje, dok se zajmovi koji nisu pojedinačno značajni mogu procenjivati pojedinačno ili na nivou portfolija (kolektivna procena).

Metod kolektivne procene se koristi kod:

- pojedinačno značajnih izloženosti gde nijedan događaj gubitka nije identifikovan pojedinačno (odnosno nije bilo povećanja kreditnog rizika);
- potraživanja kod kojih je iznos ispravke vrednosti za obezvređenje bilansne aktive ili rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama obračunat na pojedinačnom nivou jednak nuli;
- za sve izloženosti bez značaja (male vrednosti).

Za kolektivnu procenu Banka je odlučila da usvoji model zasnovan na konceptima očekivanog gubitka i perioda identifikacije gubitka kako bi osigurala da se priznaju samo gubici koji su se zaista i dogodili. Na ovaj način se određuje iznos neophodnog obezvređenja na osnovu istorijskih posmatranja, uz pretpostavku da su za određeni broj transakcija nastali događaji koji ukazuju na neplaćanja, ali nisu još uvek identifikovani.

Ovaj model Banka primenjuje za sledeće grupe:

- privatna lica bez velikog pojedinačnog značaja,
- pojedinačno značajna privatna lica koja nemaju status neizvršenja obaveza,
- pojedinačno značajna pravna lica koja nemaju status neizvršenja obaveza,
- pravna lica bez velikog pojedinačnog značaja.

Neophodne statističke podatke Banka pribavlja sa tržišta (npr. podaci o sličnom sektoru, zemlji, itd.) ili iz drugih grupa u portfoliju Banke, i to zbog nedostatka istorijskih podataka i malog broja takvih izloženosti.

Rezervisanja se, prema metodologiji Banke, procenjuju za sve kreditne izloženosti u portfoliju Banke, isključujući izloženosti koje su nastale u toku poslednjeg meseca. Razlog za ovo isključivanje je pretpostavka da se po prvobitnom priznavanju, izloženost priznaje u nominalnoj vrednosti uzimajući u obzir sve informacije na datum nastanka izloženosti (uključujući potencijalne gubitke po osnovu kredita). Time prvobitna vrednost koja se priznaje već odražava verovatnoću neizvršenja obaveza na dan njenog nastanka. Gubici po osnovu umanjenja vrednosti (rezervisanja) priznaju se samo kao rezultat događaja gubitka koji su se dogodili nakon prvobitnog priznavanja sredstava.

Banka je utvrdila sledeće kriterijume na osnovu kojih se klijent/transakcija klasifikuju kao pojedinačno značajni (odnosno koji zahtevaju individualnu procenu):

- 1) pojedinačno značajna izloženost označava potraživanja od dužnika čija ukupna bruto izloženost na dan obračuna iznosi više od 150.000 EUR;
- 2) sve izloženosti prema bankama;
- 3) sve izloženosti prema jedinicama lokalne samouprave;
- 4) sve izloženosti prema centralnim bankama i vladama;
- 5) sve garancije date privatnim licima;
- 6) ostali klijenti/transakcije čiji se profil rizika ne može ustanoviti na osnovu statističkih parametara obračunatih na bazi portfolija.

Prema rejting politici Banke, svi plasmani kojima su promenjeni inicijalno definisani uslovi (reprogram, restrukturiranje ili refinansiranje) dobijaju rejting 5c - default rejting. Da bi plasman povratio svoj inicijalni rejting, dužnik mora da izmiruje svoje obaveze uredno (da nema kašnjenja preko 90 dana) u naredna 3 plaćanja.

Po isteku ovog roka, ako je ispunio uslove za povratak, klijent dobija inicijalni rejting (rejting po poslednjim finansijskim izveštajima).

Direktni otpis potraživanja se vrši na osnovu:

- odluke suda,
- vansudskog poravnanja,
- procene advokata da ishod sudskog spora neće dovesti do naplate potraživanja.

Instrumenti obezbeđenja koje Banka koristi u poslovanju su:

- 1) hipoteke nad poslovnim i stambenim objektima,
- 2) jemstva pravnih i fizičkih lica,
- 3) zaloga nad nepokretnom i pokretnom imovinom,
- 4) zaloga nad hartijama od vrednosti,
- 5) garancije banaka i korporativne garancije,
- 6) položeni garantni depoziti.

Faktori koji utiču na procenu vrednosti kolaterala:

- 1) period na koji je kolateral založen,
- 2) nominalna/utvrđena vrednosti kolaterala (na osnovu ugovora o kreditu),
- 3) vrednost poslednje procene kolaterala (interne ili eksterne),
- 4) neto prodajna cena kolaterala (bez poreza, provizija, itd.),
- 5) stvarna vrednost kolaterala založenog u korist Banke na osnovu svih raspoloživih i relevantnih informacija o kolateralu,
- 6) analiza istorijskih podataka o naplati za slične kolaterale.

Da bi se procenilo obezvređenje za budući priliv od realizacije kolaterala, Banka procenjuje vrednost kolaterala i vreme do naplate. Koeficijent za koji se koriguje vrednost kolaterala predstavlja korekciju kolaterala do iznosa koji se može povratiti u procesu izvršenja. Za pojedine vrste kolaterala primenjuju se sledeći ponderi:

- 1) za nepokretnosti se primenjuje koeficijent umanjenja vrednosti od 10 - 30%
- 2) vrednost zaloga nad pokretnom imovinom se umanjuje koeficijentima od 10 - 40%
- 3) zaloga nad hartijama od vrednosti za koje postoji aktivno tržište se ponderiše sa 10%
- 4) vrednost garancija države i lokalne samouprave se ponderiše sa 5%
- 5) plative garancije banaka, u zavisnosti od rejtinga banke, se ponderišu do 30%
- 6) položeni gotovinski depoziti se priznaju u celokupnom iznosu.

Potencijalne obaveze se procenjuju u kontinuitetu da bi se utvrdila mogućnost verovatnoće odliva ekonomskih resursa. Ukoliko će verovatan odliv resursa u budućnosti biti zahtevan za stavke prethodno priznate kao potencijalne obaveze, rezervisanje se priznaje u finansijskim izveštajima za period u kome je nastala promena verovatnoće nastanka događaja.

Rezervisanja za preuzete potencijalne obaveze obračunavaju se za:

- neiskorišćene a odobrene kredite,
- izdate garancije,
- izdate akreditive.

Vrednost izloženosti kreditnom riziku (EAD_{IAS}) za potencijalne obaveze je jednaka onom delu izloženosti riziku za koji se očekuje da će biti iskorišćen u vreme neispunjenja obaveze.

5.1.2. Ukupan iznos izloženosti banke nakon računovodstvenih otpisa, izuzimajući efekte tehnika ublažavanja kreditnog rizika, kao i prosečne izloženosti tokom perioda, po klasama izloženosti

(u 000 RSD)

KLASA IZLOŽENOSTI	Bruto izloženost	Ispravka vrednosti	Potrebna rezerva	Vrednost izloženosti
Države i centralne banke	41,817,075	-	-	41,817,075
Banke	18,000,555	7,124	1,892	17,991,539
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	2,568,031	-	20,197	2,547,834
Privredna društva	81,910,140	11,690,364	15,817,718	54,402,059
Fizička lica	51,595,198	3,800,007	6,338,655	41,456,536
Ostale izloženosti	9,205,199	1,891,976	128,902	7,184,322
UKUPNO	205,096,198	17,389,471	22,307,363	165,399,364

5.1.3. Geografska raspodela svih izloženosti prema materijalno značajnim oblastima, po klasama izloženosti

(u 000 RSD)

Klasa Izloženosti	Beograd	Novi Sad	Čačak	Niš	EU	Non EU	Ostalo	Ukupno
Države i centralne banke	41.817.075	0	0	0	0	0	0	41.817.075
Banke	3.531.370	629.136	0	0	13.542.898	297.150	0	18.000.555
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	2.557.769	0	0	10.262	0	0	0	2.568.031
Privredna društva	61.987.254	9.495.863	2.185.545	3.424.257	34.643	4.705.399	77.178	81.910.140
Fizička lica	26.648.835	14.437.165	5.384.098	4.234.432	0	0	890.669	51.595.198
Ostale izloženosti	9.204.765	378	55	1	0	0	0	9.205.199
UKUPNO	145.747.068	24.562.542	7.569.698	7.668.952	13.577.541	5.002.550	967.847	205.096.198

5.1.4. Raspodela svih izloženosti prema vrsti druge ugovorne strane, po klasama izloženosti, s posebnim prikazom dospelih nenaplaćenih potraživanja

Dospela nenaplaćena potraživanja

(u 000 RSD)

Klasa izloženosti	Bruto izloženost	Ispravka vrednosti	Potrebna rezerva
Države i centralne banke	0	0	0
Banke	0	0	0
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	0	0	0
Privredna društva	21.035.287	10.137.951	9.262.615
Fizička lica	9.535.645	3.356.168	4.939.831
Ostale izloženosti	54.982	14.168	25.902
UKUPNO	30.625.914	13.508.288	14.228.348

Banka u dospela nenaplaćena potraživanja raspoređuje sva pojedinačna potraživanja po osnovu kojih je dužnik u docnji duže od 90 dana u materijalno značajnom iznosu, s tim što se dužina docnje i materijalni značaj iznosa u docnji utvrđuju na način propisan odlukom kojom se uređuje klasifikacija bilansne aktive i vanbilansnih stavki banke.

5.1.5. Raspodela svih izloženosti prema preostalom dospeću, po klasama izloženosti

(u 000 RSD)

Klasa izloženosti	Do 1 godine	Od 1 do 5 godina	Preko 5 godina	Ostale izloženosti	Ukupno
Države i centralne banke	29.761.738	6.686.387	10.310	5.358.640	41.817.075
Banke	2.866.926	0	593.337	14.540.291	18.000.555
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	597	386.787	1.484.424	696.223	2.568.031
Privredna društva	29.912.282	24.315.130	20.289.481	7.393.247	81.910.140
Fizička lica	7.457.421	8.600.514	33.928.273	1.608.990	51.595.198
Ostale izloženosti	6.134.129	61.589	0	3.009.481	9.205.199
UKUPNO	76.133.093	40.050.407	56.305.826	32.606.872	205.096.198

Prikaz Ostalih izloženosti po strukturi:

(u 000 RSD)

Klasa izloženosti	Opis	Bruto izloženost
Države i centralne banke	Nerealizovana transakcija ili transakcija po kojoj ne može doći do plaćanja	4.900.000
	Potraživanja za više plaćen porez na prihod	236.550
	Odložena poreska sredstva	218.786
	Ostalo	3.304
		5.358.640
Banke	Nerealizovana transakcija ili transakcija po kojoj ne može doći do plaćanja	14.540.291
		14.540.291
Teritorijalne autonomije i lokalne samouprave	Nerealizovana transakcija ili transakcija po kojoj ne može doći do plaćanja	696.223
		696.223
Privredna društva	Nerealizovana transakcija ili transakcija po kojoj ne može doći do plaćanja	7.393.247
		7.393.247
Fizička lica	Nerealizovana transakcija ili transakcija po kojoj ne može doći do plaćanja	1.608.990
		1.608.990
Ostale izloženosti	Investicione nekretnine	81.514
	Osnovna sredstva	2.855.814
	Zalihe	34.266
	Ostalo	37.887
		3.009.481
UKUPNO		32.606.872

5.1.6. Prikaz promena u ispravkama vrednosti bilansne aktive i rezervisanjima za gubitke po vanbilansnim stavkama

(u 000 RSD)	HARTIJE OD VREDNOSTI I UČEŠĆA	PLASMANI KLIJENTIMA	OSTALA AKTIVA	POTRAŽIVANJA ZA KAMATE I NAKNADE	GOTOVINA I GOTOVINSKI EKVIVALENTI	UKUPNO
STANJE NA DAN 01.01.2011.	(16.523)	(9.918.944)	(477)	(956.587)	(69)	(10.892.600)
Povećanje rashoda	(2.071)	(5.971.687)	-	(526.914)	(567)	(6.501.239)
Prihodi od ukidanja rezervi	16.051	2.081.491	117	137.162	-	2.234.821
Kursne razlike	(73)	(109.684)	(5)	(97.986)	(1)	(207.749)
Isknjižavanje	-	-	-	-	-	-
Naplaćeno u toku godine	-	-	-	45.456	-	45.456
STANJE NA DAN 31. 12.2011.	(2.616)	(13.918.824)	(365.000)	(1.398.869)	(637)	(15.321.311)

Promene na računima rezervisanja za gubitke po garancijama i drugim potencijalnim obavezama:

(u 000 RSD)

Stanje na dan 31.12.2010. godine	1.212.827
U korist bilansa uspeha	(1.024.643)
Stanje na dan 31.12.2011. godine	188.184

5.1.7. Raspodela izloženosti prema kategorijama klasifikacije, i podaci o obračunatoj i potrebnoj rezervi

Bilansna aktiva i vanbilansne stavke koje se klasifikuju

(000 RSD)

Klasa klasifikacije	Bruto izloženost	Ispravke vrednosti	Potrebna rezerva
A	38.778.434	296.439	0
B	29.086.081	380.983	224.349
V	20.695.653	602.927	2.624.890
G	9.530.418	851.290	2.339.691
D	30.658.506	13.376.991	17.118.432
UKUPNO	128.749.093	15.508.630	22.307.363

5.1.8. Primena eksternih rejtinga u standardizovanom pristupu obračuna kreditnim rizikom ponderisane aktive

Za određivanje nivoa kreditnog kvaliteta izloženosti prema stranim državama i centralnim bankama, Banka koristi kreditnu procenu države koju su sporazumno odredile agencije za kreditiranje izvoza, potpisnice Sporazuma Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj (OECD) „Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits”.

U skladu sa članom 35. Odluke o adekvatnosti kapitala banke („Službeni glasnik RS“ br.46/2011), Banka izloženostima prema stranim državama i centralnim bankama dodeljuje ponder kreditnog rizika naveden u sledećoj tabeli, prema rasporedu kreditne procene u kategorije najmanjih premija osiguranja izvoza:

Kategorije najmanjih premija osiguranja izvoza	0	1	2	3	4	5	6	7
Ponder kreditnog rizika	0%	0%	20%	50%	100%	100%	100%	150%

5.2. Rizik druge ugovorne strane

U skladu sa Odlukom o adekvatnosti kapitala banke („Službeni glasnik RS“ br.46/2011) Banka obračunava izloženost riziku druge ugovorne strane za sledeće pozicije:

- finansijskih derivata
- kreditnih derivata
- repo i reverse repo transakcija
- transakcija davanja ili uzimanja u zajam hartija od vrednosti ili robe.
- Transakcija kreditiranja trgovine hartijama od vrednosti
- Transakcije sa dugim rokom izmirenja

Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd na dan 31.12.2011. godine nije imala izloženost po osnovu kreditnih derivata, Repo i Reverse repo transakcija iz knjige trgovanja, transakcija davanja ili uzimanja u zajam hartija od vrednosti ili robe, Transakcija kreditiranja trgovine hartijama od vrednosti kao i Transakcije sa dugim rokom izmirenja.

Za obračun izloženosti po osnovu finansijskih derivata Banka se opredelila za Metodu tekuće izloženosti u skladu sa tačkom 284. Odluke o adekvatnosti kapitala.

Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd je na dan 31.12.2011 imala izloženost isključivo po osnovu FX finansijskih derivata, za koje nisu primljena ili data sredstva obezbeđenja, niti je promenjeno netiranje pri obračunu izloženosti riziku druge ugovorne strane.

Ukupna pozitivna fer vrednost ugovora iznosila je RSD 430.684.

Ukupna izloženost riziku druge ugovorne strane na 31.12.2011. iznosila je RSD 609.874 hiljada.

Ukupni iznos potencijalne izloženosti na 31.12.2011. iznosio je RSD 609.443 hiljade, dok je ukupan iznos tekuće izloženosti iznosio RSD 431 hiljada.

5.3. Tržišni rizici

Uvažavajući odredbe Odluke Narodne banke Srbije o adekvatnosti kapitala, Banka za potrebe izračunavanja pokazatelja adekvatnosti kapitala, izračunava kapitalne zahteve za tržišne rizike primenjujući standardizovane pristupe.

S obzirom da Banka za sada ne primenjuje pristup internih modela za izračunavanje kapitalnih zahteva za tržišne rizike za izračunavanje pokazatelja adekvatnosti kapital banke, u skladu sa NBS Odlukom o adekvatnosti kapitala banke, Banka nije dužna da objavljuje podatke relevantne za primenu pristupa internih modela.

Ukoliko bi Banka počela da primenjuje pristup internih modela za izračunavanje kapitalnih zahteva za tržišne rizike za izračunavanje pokazatelja adekvatnosti kapital banke (u skladu sa NBS Odlukom o adekvatnosti kapitala banke), onda bi u skladu sa NBS Odlukom o objavljivanju podataka i informacija banke, počela da objavljuje:

- 1) za svaki potportfolio: karakteristike korišćenog modela, opis stres testova, kao i opis metoda korišćenih za back testiranje i validaciju internih modela i procesa modeliranja;
- 2) okvir primene internog modela za čije je korišćenje dobila saglasnost Narodne banke Srbije;
- 3) opis metoda vrednovanja pozicija iz knjige trgovanja;
- 4) najviši, najniži i srednji iznos dnevnog VaR parametra u toku perioda izveštavanja, kao i iznos VaR parametra izračunatog na kraju ovog perioda;
- 5) poredenje dnevnog VaR parametra izračunatog na kraju radnog dana s dnevnim promenama vrednosti portfolija na kraju narednog radnog dana, uz analizu svakog značajnog prekoračenja u toku perioda izveštavanja.

5.4. Operativni rizik

Radi evidentiranja podataka vezanih za događaje nastale po osnovu operativnog rizika koristi se baza podataka inFORM (Integrated Framework for Operational Risk Management), koja predstavlja jedinstveno rešenje uspostavljeno na nivou Hypo bankarske Grupe, prilagođeno da zadovoljava zahteve Narodne Banke Srbije koji se odnose na uspostavljanje i održavanje baze podataka o događajima u skladu sa važećom zakonskom i podzakonskom regulativom.

Za ispunjenje zahteva regulatornih organa, pa čak i više od toga, za povećanje svesti o riziku i ublažavanje rizika pre pojave, Banka pored kvantitativnih instrumenata koristi i kvalitativne metode identifikacije i monitoringa. Iz tog razloga, Banka primenjuje instrumente scenario analiza („SA“) i procene rizika („RA“) kao instrumente kvalitativne procene.

5.5. Kamatni rizik

Banka je izložena kamatnom riziku po osnovu pozicija iz bankarske knjige usled moguće promene kamatnih stopa.

Banka analizira izloženost po osnovu sledećih izvora kamatnog rizika:

- vremenske neusklađenosti dospeća (za stavke s fiksnom kamatnom stopom) i ponovnog određivanja cena (engl. repricing risk);
- različite referentne kamatne stope kod kamatno osetljivih pozicija sa sličnim karakteristikama što se tiče dospeća ili ponovnog određivanja cena (engl. basis risk);
- ugovorne odredbe u vezi sa kamatno osetljivim pozicijama - krediti sa mogućnošću prevremene otplate, depoziti sa mogućnošću prevremenog povlačenja (engl. optionality risk);
- promena krive prinosa (engl. yield curve risk).

Praćenje, merenje i izveštavanje o izloženosti riziku kamatne stope kroz procenu moguće promene ekonomske vrednosti i finansijskog rezultata vrši se najmanje na mesečnom nivou analizom ključnih indikatora kamatnog rizika koji se daju kroz mesečne i kvartalne izveštaje koji se dostavljaju i predmet su razmatranja od strane Hypo Grupe i relevantnih organa Banke - Upravni odbor, Odbor za reviziju, Izvršni odbor i Odbor za upravljanje aktivom i pasivom - ALCO.

Osnovne pretpostavke primenjene za merenje, odnosno procenu izloženosti kamatnom riziku, uključujući i pretpostavke o prevremenim otplatama kredita i kretanju neuročenih depozita (kao i pozicija: tekući računi, obavezna rezerva, dospeli plasmani i sl.) zasnivaju su na ekspertskom mišljenju/proceni operacionalizovanom kroz posebnu aplikaciju za modelovanje ovih pozicija. Sve važnije izmene tih pretpostavki se dokumentuju i odobrava ih Upravni odbor Banke.

U vezi sa kretanjem neuročenih depozita (depozita po viđenju) primenjuje se pretpostavka rasporeda od 4 godine sa obnavljajućim efektom definisanim kroz aplikaciju za modelovanje, dok je pretpostavka prevremene otplate kredita u kontekstu aktuelne finansijske krize i rasta stepena nenaplativosti plasmana, tretirana kao nerelevantna u postupku merenja izloženosti kamatnom riziku.

U sveobuhvatnom procesu procene kamatnog rizika u bankarskoj knjizi, Banka na redovnoj osnovi sprovodi scenario analize i stres testove efekata promene kamatnih stopa.

5.6. Izloženosti po osnovu vlasničkih ulaganja u bankarskoj knjizi

Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd na dan 31.12.2011. godine nije imala izloženost po osnovu vlasničkih ulaganja u bankarskoj knjizi (a isto važi i za ulaganja u vlasnička ulaganja u knjizi trgovanja). Internim dokumentima Hypo Alpe-Adria-Bank a.d. Beograd, relevantnim za razvrstavanje finansijskih instrumenata i određivanje pratećih internih limita, nije predviđeno ulaganje u vlasničke hartije od vrednosti, bilo da se radi o ulaganjima u bankarskoj knjizi ili knjizi trgovanja, odnosno, ne postoje odobreni limiti za ulaganja u vlasničke hartije od vrednosti.

6. PODACI, ODNOSNO INFORMACIJE KOJI SE ODOSE NA BANKARSKU GRUPU

Banka na dan 31.12.2011. godine nema učešća u kapitalu u licima u finansijskom sektoru koja bi u smislu Zakona o bankama činila bankarsku grupu sa sedištem u Republici Srbiji.